

[Kr. Kristensen.]

jo mere og mere — undgaar en stor Bekostning.

Nu er Spørgsmaalet jo rejst fra disse Egne, og jeg tør sige, at det er et enstemmigt Ønske hos de Folk, der har taget Initiativet dertil, at faa denne Bro bygget. Det er jo Folk af forskellig Art, handlende og Forretningsfolk, Haandværkere og Landbrugere, som alle er enige om at gaa ind med Ønsket om at faa denne Bro bygget; og enhver, som en Gang har været paa disse Egne og kender Forholdene dér, vil forstaa, hvad Betydning en saadan Bro vil kunne faa.

Nu er det rigtigt nok, som det er blevet sagt, at Tidspunktet for den Slags større Arbejder ikke er det allergunstigste; saadan som den økonomiske Situation er i Øjeblikket, kan man godt indrømme det. Men med Hensyn til det Broanlæg, her er Tale om, vil jeg dog sige, at efter de Beregninger, som følger med Forslaget, skulde Statsbanerne ved Nedlæggelse af Færgeriet over Oddeund og ved Nedlæggelse af Oddeund-Syd Station have en Besparelse kapitaliseret til 4,3 Mill. Kr., og Broanlægget er anslaaet til 5,7 Mill. Kr., saaledes at der altsaa her bliver Tale om en Merudgift paa 1,4 Mill. Kr.; og under Hensyn til de mægtige Fordele, en saadan Bro vil medføre for denne Egnns Befolkning, synes jeg i alt Fald, det er fuldt ud forsvarligt, selv i en økonomisk noget vanskelig Tid, at ofre dette Beløb. For øvrigt er Forholdet ogsaa det, at de lokalt interesserede, Ringkøbing og Thisted Amter, er gaaet ind for at yde et endog meget stort Bidrag, nemlig de to Trediedele, til Broens Bygning, og det viser, hvilken umaadelig Interesse de har i, og hvor megen Vægt de lægger paa, at denne Bro gennemføres.

Jeg synes imidlertid, at Ministeren har været noget karrig med Tilskuddet til denne Bro. Statsbanernes Besparelse er anslaaet til 4,3 Mill. Kr., og Ministeren vil kun gaa med til, at der ydes 1,9 Mill. Kr. fra Statsbanerne, altsaa, Statsbanerne skærer i Virkeligheden en Avance paa 2—2½ Mill. Kr., og jeg kan ikke ret se det rimelige deri. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne udtalte, at han troede, at naar de to Forslag var kædet sammen, var det, fordi Ministeren mente, at viovre i Vestjylland ikke skulde være Stifbørn, vi skulde ogsaa have noget; men jeg synes jo nok, at saa kunde vi ogsaa have krævet en ligelig Behandling i saa Henseende. Jeg synes, at det havde ikke været urimeligt, om Ministeren havde sagt: Statsbanerne betaler den ene Halvdel mod, at de øvrige inter-

esserede betaler den anden — og jeg vil henstille til den højtærede Minister at ændre sit Standpunkt i den Retning.

Nu siger Ministeren jo godt nok, at naar man har opstillet Beregningerne paa den Maade, er det, fordi Statsbanerne i Virkeligheden har Eneret paa Færgefarten over Oddeund. Jeg ved ikke, hvori dette Monopol bestaar — jeg kender ikke disse Forhold —, men een Ting ved jeg i alt Fald, og det er, at Spørgsmaalet om privat Færgefart over Oddeund har været fremme, og det er ikke skrinlagt endnu, og man har ogsaa ladet foretage Undersøgelse af, om Statsbanerne virkelig havde et saadant Monopol, hvilket man nok har hørt paastaa, uden at man dog har kunnet faa opklaret, om der virkelig bestaar et saadant Monopol; men den højtærede Minister vil sikkert oplyse, hvormed han begrundet sin Paa-stand. Jeg kan i og for sig godt forstaa, at naar Statsbanerne har et Monopol, vil de ligesom andre dødelige have det gjort i Kontanter til en vis Grad — det er der maaske ikke saa meget at sige til —, men jeg vil dog henstille til Ministeren at vise noget mere Imødekommenhed overfor de Egne deroppe i Retning af et større Bidrag til Broen fra Statsbanerne.

Maa jeg saa gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af noget, der er foregaaet deroppe i de senere Dage i Forbindelse med den Bevægelse, der er rejst for at faa erstattet Jernbanebroen over Oddeund med en Dæmning. Det er allerede berørt af det ærede Medlem Hr. Tange, mit Partis Ordfører, og det er ikke mange Bemærkninger, jeg skal gøre herom.

Spørgsmaalet om en Dæmning over Oddeund er jo af ret gammel Dato. Beboerne omkring den østligste Del af Limfjorden har i lang Tid ønsket en saadan Dæmning over Oddeund, og de har begrundet det med, at en Dæmning skulde umuliggøre eller i alt Fald hjælpe betydeligt i Retning af at hindre de Oversvømmelser, som nu finder Sted paa de lavere Egne omkring Limfjorden, og ogsaa i Retning af at hindre Bortskæring af Skrænter.

Dette Spørgsmaal har været rejst siden 1850 og er kommet frem Gang efter Gang. I 1862 og i 1868 var der ret betydelige Oversvømmelser deroppe, og da kom Spørgsmaalet i Forgrunden igen, uden at der blev gjort noget videre ved det; men da der saa med ret kort Mellemlum, den 17. December 1873 og den 4. Januar 1874, igen skete Oversvømmelser, blev det rejst med stor Styrke, og det blev da henvist til Undersøgelse i den Kommission, der paa den Tid